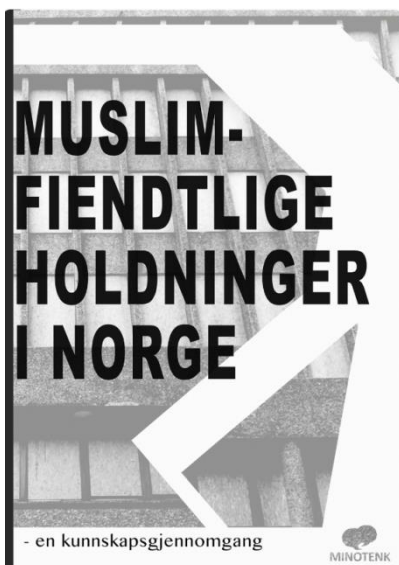

Minotenks innspill til nasjonal handlingsplan mot rasisme og diskriminering på grunn av etnisitet og religion

(Kulturdepartementet)

Innledning

Minotenk har i lang tid etterlyst en handlingsplan mot muslimfiendtlige holdninger/islamofobi. Vi satte derfor på starten av 2018 ned et utvalg bestående av personer tilknyttet feltet, hvor det ble bestemt å utarbeide en egen kunnskapsgjennomgang om tematikken. Dette anså vi som nødvendig fordi mye av den forskningen som foreligger er spredt i ulike rapporter, samt at vi så et behov for å formidle forskningen i en enklere språkform.

Kunnskapsgjennomgang - Minotenk:
<https://minotenk.no/wp-content/uploads/2018/10/Muslimfiendtlige-holdninger-i-Norge-en-kunnskapsgjennomgang.pdf>

Etter hvert som arbeidet med den bredere nasjonale handlingsplan mot rasisme og diskriminering på grunnlag av etnisitet eller religion kom i gang, har vi derfor spilt inn våre forslag til dette arbeidet gjennom å være tilknyttet referansegruppen. Vi har også merket oss SVs representantforslag om en egen handlingsplan mot islamofobi, en prosess vi også ble forespurt om å bidra med innspill til.

Våren 2019 har Minotenk - og ved flere anledninger i samarbeid med blant annet Ligestillings- og diskrimineringsombudet (LDO) - gjennomført innspillmøter rettet spesielt mot muslimske miljøer, men også lokalpolitikere, politi og organisasjoner som arbeider med personer med innvandrerbakgrunn som målgruppe. Fysiske møter har blant annet funnet sted i Oslo, Kristiansand, Moss, Bergen og Bodø. I tillegg har vi hatt kontakt med andre aktører per e-post. Formålet bak arbeidet har her vært todelt. For det første har

vi informert om statistikk, rettigheter og det pågående arbeidet med en handlingsplan med det formål å samle konkrete forslag til tiltak. For det andre har det vel så viktig vært å innhente erfaringer fra andre byer utenfor Oslo, og ikke minst skape en bevissthet om at dette er noe det også må jobbes med lokalt. Vi har derfor i størst mulig grad forsøkt å innta et nasjonalt og distriktperspektiv i selve utformingen, og anser dette som svært viktig i en handlingsplan som skal treffe nasjonalt. Vi oppfordrer derfor handlingsplanen til å adresseres konkret hva kommuner og fylkeskommuner kan og bør gjøre, for å følge opp arbeidet lokalt.

I Norge ble den første moskeen (Islamic Cultural Centre i Oslo) allerede etablert i 1974, og i dag er det flere godt etablerte muslimske trossamfunn og samlingssteder rundt omkring i hele hovedstaden. Løfter vi blikket ut av Oslo og omegn, så er både mange av de muslimske miljøene relativt små, og på enkelte steder er moskeene fortsatt i en slags etableringsfase. Mens det i de større byene oftere er flere moskeer som blant annet er delt på grunnlag av landbakgrunn, er det ofte et mer generelt trekk i mindre byer at de kun har én moske hvor byens muslimer oftere er

samlet på tvers av etniske skillelinjer. Byer med kortere innvandringshistorikk, har i tillegg en yngre generasjon av norskfødte med innvandrerbakgrunn, mens den samme gruppen i kommuner som bare de seneste årene har mottatt flyktninger, fortsatt i hovedsak består av barn. På bakgrunn av dette er det store lokale variasjoner i både alder, generasjoner, kjønn og nasjonaliteter. Det er likevel store mangler i kunnskapen om lokale muslimske trossamfunn og andre minoritetsmiljø rundt om i landet, og har sammenheng med at de største studiene som er gjennomført er gjort i storbyene i Norge. Dette er videre et resultat av at det oftest er de største byene som sitter på kompetansen, ofte i tilknytning et etablert forskningsmiljø ved en høyskole eller universitet¹. Muslimer og deres organiserte liv og erfaringer rundt om i distrikts-Norge, er derfor fortsatt et lite utforsket felt. Vi tror at mer forskningen på muslimere og andre religiøse minoriteter i andre deler av Norge vil kunne gi oss et bredere bilde på utfordringer ulike grupper møter, spesielt i forhold til diskriminering og hatkriminalitet.

Når det gjelder Minotenks forslag til handlingsplanen, så vil enkelte av de rette seg spesifikt mot muslimere, mens andre henvender seg generelt til religiøse minoriteter på tvers av tro- og livssyn. En siste gruppe av forslag henvender seg mer generelt til rasisme og diskriminering. Det er likevel mange overlappende diskrimineringsgrunnlag, og i mange tilfeller vanskelig å skille dem fra hverandre. Det benyttes derfor også eksempler fra andre grupper der dette vil være naturlig for å vise til variasjoner i befolkningssammensetning, som for eksempel samer. Minotenk har videre fulgt debatten om hvorvidt islamofobi-begrepet bør benyttes, en bruk vi ikke nødvendigvis er imot. Begrepet er omdiskutert, men en eventuell bruk fordrer en godt begrunnet avveining med tanke på valg av definisjon.

Oppsummering av forslagene:

Forslag 1: Hatkriminalgruppen på Manglerud i Oslo må styrkes, og samtidig gis midler til å kunne sette inn ytterligere ressurser til kompetanseheving i alle landets politidistrikter.

Forslag 2: Bevilge midler til jevnlig regionale og lokale holdningsundersøkelser om befolkningens holdninger til muslimere og andre minoriteter bosatt innenfor området.

Forslag 3: Oppfordre kommuner til å utarbeide og iverksette lokale handlingsplaner mot rasisme og diskriminering.

Forslag 4: Utarbeide en veileder for mediehusene og journalister, med mål om å styrke bevisstgjøringen om ulike måter å framstille minoritetsmiljø på.

Forslag 5: Oppfordre lokale utdanningsinstitusjoner og offentlige etater om å søke kontakt med og kunnskap om lokale trossamfunn.

Forslag 6: Styrking av lærernes kompetanse om det å undervise i et flerkulturelt klasserom.

Forslag 7: Styrke Dialogpolitiene og sørge for bredere rekruttering. I tillegg bør det gis tilstrekkelige midler til at det kan gjennomføres skolebesøk også utenfor Østlandsområdet.

¹ Studiesteder som har et tilbud innen blant annet sosiologi, sosialantropologi eller religionsvitenskap, har oftere lokale studier (mastergrads- eller doktorgradsstudier) om stedets religiøse og etniske minoriteter.

Forslag 8: fjerne den statlige finansiering til Human Rights Service (HRS)

Hatkriminalitet og kompetanseheving

Forslag 1: Hatkrimgruppen på Manglerud i Oslo må styrkes, og samtidig gis midler til å kunne sette inn ytterligere ressurser til kompetanseheving i alle landets politidistrikter.

I brev datert 9. mars 2015 fra Riksadvokaten til politi og statsadvokatene om mål og prioriteringer var hatkriminalitet trukket frem som et særlig prioritert område²:

«Vold og overgrep som rammer personer på grunn av hudfarge, nasjonalitet, etnisitet, religion, livssyn, homofile orientering eller nedsatt funksjonsevne - såkalt hatkriminalitet - skal vies særskilt oppmerksomhet. Vold som retter seg mot personer eller grupper med utgangspunkt i hvem de er, hva de gir uttrykk for eller hvordan de ser ut, rammer ikke bare det enkelte offer, men skaper redsel og utrygghet hos alle med samme bakgrunn og skal derfor håndteres med stort alvor av politiet» (s.12).

Dette er videre fulgt opp i senere brev om prioriteringer, med blant annet videre henvisninger også til bekjempelse av hets på nettet og i sosiale medier, da i henholdt til regjerings strategi om hatefulle ytringer 2016-2020³. Minotenk har sammen med flere andre organisasjoner tidligere uttrykt bekymring for at det foreligger mer kompetanse og midler i hovedstaden gjennom hatkrimgruppen på Manglerud, og frykter at det er store forskjeller mellom politidistriktene i både kompetanse og gjennomføring. Inntrykket vi får er at flere utsatte minoriteter bosatt i distriktene opplever at saker henlegges på grunn av manglende ressurser, og at enkelte mistenker en manglende vilje fra politiet til å ta anmeldelsen seriøst.

Vi ønsker derfor en styrking av hatkrimgruppen i Oslo, med tilstrekkelige midler til å kunne bistå både i rapportering og etterforskning i andre politidistrikt, men også bidra til ytterligere kompetanseheving enn hva som gjøres i dag. Den årlige rapporten om hatkriminalitet i Oslo politidistrikt⁴ som utarbeides av hatkrimgruppen, er særlig viktig for å kunne identifisere trender i tillegg til hvilke grupper det er som utsettes for hatkriminalitet. Denne viser samtidig at muslimer er en av flere utsatte grupper. Vi foreslår derfor at det årlig bør legges frem en offentlig rapport om hatkriminalitet i hvert politidistrikt i Norge, etter samme modell som den årlige rapporten for Oslo politidistrikt.

Videre ser vi positivt på Politihøgskolens prøveprosjekt i tilknytning eget emne (10 studiepoeng) om hatkriminalitet som nylig har gjennomført første kull med elever. Dette vil være et av mange

² <https://www.politilederen.no/dokumenter/Samarbeidspartnere/R%201-2015%20-%20maal%20og%20prioriteringer.pdf>

³ <https://www.riksadvokaten.no/wp-content/uploads/2018/02/Riksadvokatens-m%C3%A5l-og-prioriteringer-for-2018.pdf>

⁴ <https://www.politiet.no/aktuelt-tall-og-fakta/aktuelt/nyheter/2019/03/29/okning-i-anmeldt-hatkriminalitet-i-oslo/>

tiltak på rett vei⁵, kombinert med god rekruttering av personer med ulik minoritetsbakgrunn inn i politiet.

Regionale holdningsundersøkelser

Forslag 2: Bevilge midler til jevnlig regionale og lokale holdningsundersøkelser om befolkningens holdninger til muslimer og andre minoriteter bosatt innenfor området.

Det er et stort behov for mer forskning om holdninger til ulike minoritetsgrupper, ikke bare nasjonalt, men også regionalt. Minotenk foreslår at det bevilges midler til å gjennomføre lokale (i de største byene) og regionale holdningsundersøkelser. Dette har flere lokale aktører på feltet påpekt som nødvendig for og på den måten kunne:

- 1) Erkjenne og kartlegge utbredelsen av slike holdninger i egen by/kommune.
- 2) Rette et spesielt fokus på ulike minoritetsgrupper som kan tenkes å være mest utsatte basert på lokale hendelser, og hvor de rent geografisk befinner seg. Som f.eks. samehets i Nord-Norge.
- 3) bidra til å utarbeide bedre tiltak som kan rettes spesifikt mot spesielt utsatte grupper gjennom lokale handlingsplaner (se forslag 3). I tillegg vil det da være mulig å følge svingninger over tid, og hvorvidt man lykkes/mislykkes i det holdningsskapende arbeidet.

Vi foreslår at lokale universitet, høgskoler eller regionale forskningsinstitusjoner som f.eks. Vestlandsforskning, Nordlandsforskning etc. med kjennskap til ulike regioner, kan bevilges midler for å gjennomføre dette arbeidet.

Lokale handlingsplaner

Forslag 3: Oppfordre kommuner til å utarbeide og iverksette lokale handlingsplaner mot rasisme og diskriminering

I 2016 gjennomførte Norsk Folkehjelps Sanitetsungdom⁶ en undersøkelse om hvorvidt landets kommuner har utarbeidet egne lokale handlingsplaner mot rasisme. Av landets da 428 kommuner var det 168 som besvarte forespørselen om å delta. Undersøkelsen avdekket at kun 10 kommuner kunne oppgi at de hadde en handlingsplan som i vesentlig grad inkluderer tiltak mot rasisme. Kun én kommune hadde på sin side en konkret plan.

Minotenk mener at de aller største kommunene i Norge bør oppfordres på det sterkeste til å utarbeide og iverksette lokale handlingsplaner. I tillegg bør kommuner som over tid mottar og bosetter et større antall flyktninger bli gjort oppmerksomme på viktigheten av at også dette arbeidet følges opp. Lokale debatter med mye hatretorikk mot f.eks. etableringen av asylmottak

⁵ <https://www.ntbinfo.no/pressemelding/forste-kull-utdannet-mot-hatkrim?publisherId=17846782&releaseld=17864225>

⁶ https://issuu.com/folkehjelp/docs/antirasismeutfordringen_ferdig

er godt dokumentert flere steder. Videre har det også vært mange harde debatter i lokal medier og på sosiale medier om etableringen av lokale moskeer. Selv om situasjonen over tid flere steder har gått seg til, så opplever vi at flere påpeker at hendelser tilbake i tid har vært en belastning, og videre påvirket deres syn på lokalsamfunnet i tiden etter. Moské-debatten i Tromsø som pågikk for rundt ti år siden, er et godt lokalt eksempel på en stor lokal debatt hvor flere av muslimene som kjempet for å få etablert en «ishavsmoské» i byen mottok drapstrusler, og holdt i tiden etter en lavere profil i offentligheten.

Tidligere i vår gjennomførte vi en panelsamtale (i samarbeid med Forum for tro- og livssyn) på biblioteket i Kristiansand, med muslimhets i byen som tema. Mot slutten av samtalen kom det fra Arbeiderpartiets representant at de ville ta til orde for at kommunen måtte utarbeide og iverksette en lokal handlingsplan. 5. juni 2019 kunne NRK Sørlandet vise til at dette nå var igangsatt, da rettet spesielt mot religiøse minoriteter⁷. Det kreves derfor stadig bevisstgjøring lokalt for at et slikt initiativ skal tas. I Oslo kommune eksisterer det allerede en rekke relevante handlingsplaner rettet mot minoritetsgrupper, hvor det 19. juni 2019 ble ytterligere vedtatt at byrådet skal utarbeide en felles handlingsplan mot hatefulle ytringer og handlinger. Vi er også svært positive til at Oslo kommune har nedsatt et Tros- og livssynsutvalg, med blant annet det formål å «foretar en gjennomgang av Oslo kommunes tros- og livssynspolitik og fremmer forslag som kan bidra til å skape en mer helhetlig politikk på feltet»⁸. Vi mener at mye av det arbeidet som gjøres og de erfaringene som Oslo kommune evt. måtte ha, bør evalueres og at flere av landets største kommuner bør oppfordres til å følge hovedstadens eksempel.

Lokale handlingsplaner må videre ha bred forankring, samt ha ambisjoner om å bidra til et holdningsskapende arbeid i skolen, på arbeidsplassen, på internett og sosiale medier, helsevesenet, i møte med politi osv.

Heving av journalistikken om minoriteter

Forslag 4: Utarbeide en veileder for mediehusene og journalister, med mål om å styrke bevisstgjøringen om ulike måter å framstille minoritetsmiljø på.

Kritikk mot de største mediehusenes fremstilling av minoriteter er ikke uvanlig. Sist så vi dette om Dagbladets sak fra 8.6.2019 som omhandlet SVs stortingsrepresentant Mariam Hussein, som første «på Stortingets med hijab». Artikkelen måtte tas av Dagbladets Facebook-konto grunnet massiv hets⁹. Framstillingen som ble gjort av Dagbladet ble kritisert av mange med minoritetsbakgrunn, blant annet fra rådgiver i Minotenk, Stina Amankwah¹⁰. Her ble det stilt spørsmål til i hvilken grad mediene må ta høyde for klimaet i kommentarfeltet når de vurderer vinkling av en sak, spesielt i temaer som det er all grunn til å forvente at vil «eksplodere».

⁷ <https://tv.nrk.no/serie/distriktsnyheter-soerlandet/201906/DKSL99060519/avspiller>

⁸ <https://tjenester.oslo.kommune.no/ekstern/einnsyn-fillager/filtjeneste/fil?virkksomhet=976819837&filnavn=byr%2F2019%2Fbr2%2F2019011859-2057713.pdf>

⁹ <https://www.medier24.no/artikler/dagbladet-skrev-sak-om-sv-politiker-med-hijab-matte-slette-facebook-posten-pa-grunn-av-hets/467439>

¹⁰ <https://www.medier24.no/artikler/dagbladet-tjener-penger-marian-hussein-betaler-prisen/467742>

Selv om størsteparten av den offentlige debatten pågår gjennom de største etablerte nyhetsmediene, alternative medier og i sosiale medier for øvrig, så er likevel fortsatt lokalaviser en daglig kilde til det som skjer i manges nærområder. Spesielt gjelder dette eldre mennesker, som også er den gruppen som ofte skårer høyere enn andre grupper på negative holdninger og fordommer mot blant annet muslimer og innvandrere. Lokalpolitikere med minoritetsbakgrunn er videre spesielt utsatte for den lokale hetsen, og er en videre trussel mot demokratiet. Flere opplever hets publisert gjennom sosiale medier, men også meningsinnlegg i lokalaviser og artikler om dem på de lokale medienes Facebook-sider kan generere hets. Det er all grunn til å tro at kompetansen om minoriteter er langt dårlige i mindre redaksjoner som ikke jevnlig skriver om ulike etniske og religiøse grupper.

Tidligere i år valgte Nordlys debattside, Nordnorskdebatt¹¹, å stenge kommentarfeltene på saker som omhandler samer. Dette som et resultat av vedvarende hets mot denne gruppen. I tillegg har to saker så langt i år om hatytringer mot samer vært prøvd for retten, hvorav begge endte med domfellelse. En av disse ytringene var publisert i kommentarfeltet på en artikkel hos Avis Nordland¹².

I tillegg er det flere eksempler hvor det rettes hets mot lokale muslimske miljøet, blant annet som et resultat av at de ønsker å etablere en moské. Det er flere eksempler hvor aktører som Human Rights Service mistenkeliggjør og bevisst forsøker å skape frykt ved å vise til at muslimer ønsker å etablere egne trossamfunn rundt omkring i norske byer:

HRS HUMAN RIGHTS SERVICE

Publikasjoner Følg oss Om HRS Tema

Biskopen og ordfører i ekstase: Hurra, bedehus blir til moské!

Det tradisjonsrike og ærverdige bedehuset i Fredrikstad, Seierstens Misjonshus, er kjøpt opp av en islamsk menighet. Biskop Atle Sommerfeldt er over seg av glede. Det samme er byens Ap-ordfører. Vi kan konstatere dette: Den kulturelle islamske revolusjonen ruller i raskere og raskere tempo over Norge.

Islamiseringen: Bedehus i Skien blir til moské

Den kulturelle revolusjonen ruller videre. Et bedehus i Skien er kjøpt opp av et Det islamsk kultursenteret i Grenland. Hvor skjer det neste oppkjøpet mens Stortinget ser en annen vei?

Skjermdump til venstre: <https://www.rights.no/2019/04/biskopen-og-ordforer-i-ekstase-hurra-bedehus-blir-til-moske/>

Skjermdump til høyre: <https://www.rights.no/2018/12/islamiseringen-bedehus-i-skien-blir-til-moske/>

Minotenk foreslår at det utarbeides en kort og konkret veileder rettet mot journalister og redaksjoner, da spesielt med tanke på mindre mediehus og lokalpresse. Denne vil inneholde begrepsavklaringer, samt vise eksempler på ulike måter å omtale og framstille muslimer og

¹¹ <https://nordnorskdebatt.no/article/derfor-stenger-vi-vare>

¹² https://www.nrk.no/sapmi/mann-domt-for-hatefulle-ytringer_-_han-kalte-dette-for-klovnedrakt-1.14563099

andre minoriteter på. Den bør være enkelt og brukervennlig, med klare eksempler på hvilke vinklinger og ordbruk som både kan være feilaktig brukt, men også oppfattes ulikt innenfor enten gruppen som omtales eller majoritetssamfunnet. Veilederen bør også inneholde en sjekkliste som journalisten kan se over før publisering av en artikkel som omhandler minoriteter. Målet er å styrke medienes bevissthet om ansvaret de har, og bidra til en bedre og reflektert fremstilling. Denne skal kun fungere som en veileder, og redaksjonene vil ikke under noen omstendigheter være pålagt å følge den.

Videre er det nødvendig å sørge for bredere deltagelse i den offentlige debatt, også den som foregår på lokalt nivå. Nyhetsmedier bør oppfordres sterkere til rekruttering av personer med minoritetsbakgrunn, både som informanter i nyhetssaker og som ansatte i redaksjonene og som kommentatorer.

Økt kunnskap og kontakt mellom trossamfunn og lokale aktører

Forslag 5: Oppfordre lokale utdanningsinstitusjoner og offentlige etater om å søke kontakt med og kunnskap om lokale trossamfunn

Det er i dag verken mulig eller ønskelig å stille krav til at trossamfunn må være åpne utad mot storsamfunnet. Likevel ser mange trossamfunn på det som en av deres viktigste oppgaver, og med dette bidra til å øke befolkningens kunnskap om deres religiøse liv, og på sikt bidra til å bygge ned fordommer og holdninger i lokalsamfunnet. Et av tilbudene utad som flere trossamfunn i dag tilbyr, er blant annet skolebesøk, hvor klasser som del av fagene KRLE og Religion, livssyn og etikk, tilbys omvisninger og videre innføring i deres religiøse praksis.

Det eksisterer likevel her en stor variasjon mellom trossamfunn i storbyene med lang historikk, og trossamfunn på mindre og mellomstore steder med kortere historikk. I Oslo er det blant annet flere moskeer som har ressurser til å gi dette tilbudet til skoleklasser. Realiteten er heller at de fleste moskeer og andre trossamfunn rundt om i Norge ikke har kapasitet eller evne til å kunne gi et slikt tilbud. I tillegg er en forutsetning for å skape slike kontaktknutepunkt at ulike samfunnsaktører ser nytten av en slik kontakt. Flere trossamfunn vi har snakket med gir samtidig uttrykk for at det ikke bare er deres oppgave å sørge for å vise åpenhet utad, men vel så mye storsamfunnets oppgave og opprettet kontakt med dem. Enkelte trossamfunn har blant annet gitt uttrykk for at de gjerne og i større grad, bør besøkes av blant annet studenter på lærerutdanningen, politiutdanningen og barnevern.

Den flerkulturelle skolen

Forslag 6: Styrking av lærernes kompetanse om det å undervise i et flerkulturelt klasserom.

Mange unge med en religiøs tilhørighet gir i dag uttrykk for å ha opplevd at lærere som del av undervisningen henvender seg til dem i spørsmål om religion. Usikre og uerfarne lærere kan fort ende opp med å la en elev måtte svare eller bekrefte lærerens egne utsagn om blant annet islam i f.eks. fag som samfunnsfag eller religions-fagene (alle nivå). For mange kan dette være

både upassende og ubehagelig, og kan ytterligere bidra til at eleven(e) føler at de blir gjort til klassens «muslim», «sikh», «hindu» osv. Spesielt viktig vil det være å styrke lærernes kompetanse i kommuner med kortere innvandringshistorikk og dermed erfaring med å undervise på en etter hvert flerkulturell skole. Som en lærer på en barneskole med lav andel elever med innvandrerbakgrunn (og langt utenfor Østlandet) påpekte:

«På et av trinnene er det kun én elev som er muslim. Vi opplever at det kan være krevende når vi har turdager, og vedkommende gjør et nummer ut av at de andre elevene spiser pølser [svinekjøtt]. Dette forsøker vi å takle så godt vi kan, men erkjenner at dette fortsatt er en relativt ny situasjon for oss å håndtere».

Det er et stort språk mellom «Oslo-skolen» og «bygde-skolen» når det kommer til sammensetningen i klassen, og ved flere skolepulten i distriktene kan realiteten være at kun et fåtall av klassen har innvandrerbakgrunn eller annen etnisk minoritetsbakgrunn. Minotenk ønsker å styrke bevisstheten om denne tematikken, og en gjennomgang av hvordan utdanningsinstitusjonene adresserer denne tematikken som del av lærerutdanningen. Samtidig bør det utarbeidet et opplegg knytte til temaet «å undervise i et flerkulturelt klasserom», som blant annet kan benyttes på ulike fagdager rundt om i landet. Det er også et behov for å innhente informasjon om hva lærere selv opplever som problematisk i forhold til etniske og religiøse minoriteter i møte med skole-hjem samarbeid, undervisningssituasjoner som f.eks. seksuell helse eller mobbing og rasisme i skolegården.

Dialogpilotene

Forslag 7: Styrke Dialogpolitene og sørge for bredere rekruttering. I tillegg bør det gis tilstrekkelige midler til at det kan gjennomføres skolebesøk også utenfor Østlandsområdet.

Dialogpilotene har siden 2015 vært et studietilbud (20 studiepoeng) ved Teologisk fakultet (Universitetet i Oslo), med mål om blant annet å skape en dialog om tro- og livssyn for ungdom og unge voksne. Vi mener at de gode erfaringene som også er gjort gjennom jødiske og samiske «veivisere», bør tilsi at også Dialogpilotene er et nødvendig virkemiddel til å forebygge utenforskap, intoleranse, konflikter og ekstreme holdninger hos unge.

Det bør derfor satses ytterligere på dette arbeidet, og med blant annet økte midler til å kunne besøke skoler også utenfor Oslo-området. I tillegg bør det rekrutteres bredere, da med tanke på unge med ulik tilnærming til det å være muslim, men også mer bredt fra unge kristne med ulik innvandrerbakgrunn. Denne sistnevnte gruppen blir oftere glemt, til tross for at flere kristne migrantmenigheter er i vekst i Norge.

Human Rights Service (HRS)

Forslag 8: fjerne den statlige finansiering til Human Rights Service (HRS)

Staten bør ikke finansiere en nettside som mer eller mindre kun bidrar til å spre frykt om spesielt muslimer og personer med innvandrerbakgrunn. Det er ikke uten grunn at HRS i dag omtales som en «hatblogg», som tilsynelatende og bevisst spiller på folks negative fordommer. De seneste årene har de også gått totalt bort fra en noe mer nyansert og faktabasert tilnærming i form av rapporter og notater.

Innspillene er sendt inn på vegne av Minotenk – minoritetspolitisk tenketank v/

Linda Noor (daglig leder)

Linda@minotenk.no

Daniel Abimael Skjerve Wensell (politisk rådgiver)

Daniel@minotenk.no

Datert 1.7.2019